

Вирок
від 14.11.2024 по справі 456/1499/24
СТРИЙСЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Справа № 456/1499/24

Провадження № 1-кп/456/285/2024

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 листопада 2024 року місто Стрий

Стрийський міськрайонний суд Львівської області в складі:

головуючої судді ОСОБА_1 ,

з участю : секретаря ОСОБА_2

прокурора ОСОБА_3

обвинуваченого ОСОБА_4

захисника ОСОБА_5 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Стрию обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12023141130001021 від 01.12.2023 та обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12024142130000088 від 14.03.2024, об'єднані в одне провадження, відносно ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, жителя АДРЕСА_1 , українця, громадянина України, з професійно-технічною освітою, неодруженого, непрацюючого, інваліда II групи, учасника бойових дій, відповідно до ст. 89 КК України раніше не

судимого, у вчиненні кримінальних правопорушень,
передбачених ч. 1 ст. 125, ч. 1 ст. 357, ст. 390-1 КК України,

ВСТАНОВИВ:

23.11.2023 близько 13 год. 27 хв. ОСОБА_4 , перебуваючи поблизу банкомату АТ КБ «ПриватБанк», що знаходиться у м. Стрию Львівської області по вул.Б.Хмельницького, 16, та побачивши в картоприймачі банкомату банківську картку АТ КБ «ПриватБанк» № НОМЕР_1 , яку помилково залишила ОСОБА_6 після здійснення нею банківських операцій у вищевказаному банкоматі цього ж дня о 13 год. 26 хв., в цей час у нього виник умисел на привласнення банківської картки з метою подальшого зняття грошових коштів для власних потреб без відома ОСОБА_6 , що знаходились на її рахунку, при цьому усвідомлюючи, що пластикова банківська картка видається банківськими установами та згідно зі ст. 1 Закону України «Про інформацію», ст. 14 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» та ч 1 ст. 5 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» є офіційним документом, тобто електронним платіжним документом.

Надалі ОСОБА_4 , реалізуючи свій умисел, спрямований на привласнення офіційного документа, з корисливих мотивів, шляхом вільного доступу, таємно привласнив банківську картку, видану АТ КБ «ПриватБанк», № НОМЕР_1 , власником якої є ОСОБА_6 , з метою подальшого зняття грошових коштів для власних потреб без її відома та розпорядився нею на власний розсуд.

Таким чином, ОСОБА_4 привласнив офіційний документ з корисливих мотивів, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 357 КК України.

Окрім цього, 14.03.2024 близько 10 години 30 хвилин ОСОБА_4 перебував разом із колишньою дружиною ОСОБА_7 поблизу приміщення Катедрального храму Успіння Пресвятої Богородиці, що за адресою: АДРЕСА_2 , де між ними на ґрунті особистих, раптово виниклих неприязних відносин розпочався словесний конфлікт.

Надалі ОСОБА_8 , керуючись злочинним умислом на спричинення тілесних ушкоджень ОСОБА_7 , умисно наніс один

удар кулаком руки в обличчя потерпілої, а саме: в область губи справа.

Внаслідок умисних протиправних дій ОСОБА_4 спричинив потерпілій ОСОБА_7 тілесні ушкодження у вигляді синця і садна на верхній губі рота праворуч, які відповідно до висновку судово-медичної експертизи за ступенем тяжкості відносяться до легких тілесних ушкоджень.

Таким чином, ОСОБА_4 умисно спричинив легке тілесне ушкодження, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 125 КК України.

Окрім цього, ОСОБА_4, будучи ознайомленим з рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024, згідно з яким відносно нього видано обмежувальний припис та йому протягом шести місяців заборонено перебувати в місці проживання (перебування) ОСОБА_7 за адресою: АДРЕСА_3; наближатися на 50 метрів до місця проживання (перебування), роботи, інших місць частого відвідування ОСОБА_7; вести листування, телефонні переговори, переписки з ОСОБА_7 або контактувати з нею через інші засоби зв'язку особисто і через третіх осіб, умисно не виконав вказаний вище обмежувальний припис, що виразилось у наступному.

Так, ОСОБА_4, маючи умисел на невиконання обмежувального припису, виданого рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024, усвідомлюючи, що йому заборонено наближатися на 50 метрів до місця роботи ОСОБА_7, достовірно знаючи, що вона працює продавцем у продуктовому магазині «ІНФОРМАЦІЯ_2», що за адресою: АДРЕСА_4, 01.03.2024 близько 08:47 зайшов до приміщення вищевказаного магазину, де вчинив з колишньою дружиною ОСОБА_7, яка перебувала на робочому місці, конфлікт, під час якого намагався вилити на неї каву. Тим самим ОСОБА_4 наблизився до місця роботи ОСОБА_7 на відстань ближче ніж на 50 метрів, чим порушив вимоги обмежувального припису.

Таким чином, ОСОБА_4 умисно не виконав обмежувальний припис, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ст. 390-1 КК України.

Окрім цього, ОСОБА_4, будучи ознайомленим з рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від

20.02.2024, згідно з яким відносно нього видано обмежувальний припис та йому протягом шести місяців заборонено перебувати в місці проживання (перебування) ОСОБА_7 за адресою: АДРЕСА_3 ; наближатися на 50 метрів до місця проживання (перебування), роботи, інших місць частого відвідування ОСОБА_7 ; вести листування, телефонні переговори, переписки з ОСОБА_7 або контактувати з нею через інші засоби зв'язку особисто і через третіх осіб, умісно не виконав вказаний вище обмежувальний припис, що виразилось у наступному.

Так, ОСОБА_4 , маючи умисел на невиконання обмежувального припису, виданого рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024, усвідомлюючи, що йому заборонено наближатися на 50 метрів до місця роботи ОСОБА_7 , достовірно знаючи, що вона працює продавцем у продуктовому магазині « ІНФОРМАЦІЯ_2 », що за адресою: АДРЕСА_4 , 08.03.2024 близько 12:28 зайшов до приміщення вищевказаного магазину, де вчинив із колишньою дружиною ОСОБА_7 , яка перебувала па робочому місці, конфлікт, під час якого взяв із прилавку стакан з водою та вилив на потерпілу. Тим самим ОСОБА_4 наблизився до місця роботи ОСОБА_7 на відстань ближче ніж на 50 метрів, чим порушив вимоги обмежувального припису.

Таким чином, ОСОБА_4 умісно не виконав обмежувальний припис, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ст. 390-1 КК України.

Окрім цього, ОСОБА_4 , будучи ознайомленим з рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024, згідно з яким відносно нього видано обмежувальний припис та йому протягом шести місяців заборонено перебувати в місці проживання (перебування) ОСОБА_7 за адресою: АДРЕСА_3 ; наближатися на 50 метрів до місця проживання (перебування), роботи, інших місць частого відвідування ОСОБА_7 ; вести листування, телефонні переговори, переписки з ОСОБА_7 або контактувати з нею через інші засоби зв'язку особисто і через третіх осіб, умісно не виконав вказаний вище обмежувальний припис, що виразилось у наступному.

Так, ОСОБА_4 , маючи умисел на невиконання обмежувального припису, виданого рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024, усвідомлюючи, що йому

заборонено наближатися на 50 метрів до місця роботи ОСОБА_7, достовірно знаючи, що вона працює продавцем у продуктовому магазині «ІНФОРМАЦІЯ_2», що за адресою: АДРЕСА_4, 10.03.2024 близько 16:20 зайшов до приміщення вищевказаного магазину, де вчинив словесний конфлікт із колишньою дружиною ОСОБА_7, яка перебувала на робочому місці, та намагався вирвати у неї з рук мобільний телефон, за допомогою якого остання фіксувала його протиправні дії. Тим самим ОСОБА_4 наблизився до місця роботи ОСОБА_7 на відстань ближче ніж на 50 метрів, чим порушив вимоги обмежувального припису.

Таким чином, ОСОБА_4 умісно не виконав обмежувальний припис, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ст. 390-1 КК України.

Окрім цього, ОСОБА_4, будучи ознайомленим з рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024, згідно з яким відносно нього видано обмежувальний припис та йому протягом шести місяців заборонено перебувати в місці проживання (перебування) ОСОБА_7 за адресою: АДРЕСА_3; наближатися на 50 метрів до місця проживання (перебування), роботи, інших місць частого відвідування ОСОБА_7; вести листування, телефонні переговори, переписки з ОСОБА_7 або контактувати з нею через інші засоби зв'язку особисто і через третіх осіб, умісно не виконав вказаний вище обмежувальний припис, що виразилось у наступному.

Так, ОСОБА_4, маючи умисел на невиконання обмежувального припису, виданого рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024, усвідомлюючи, що йому заборонено перебувати в місці проживання (перебування) ОСОБА_7 за адресою: АДРЕСА_3, 01.04.2024 близько 08:40 зайшов у приміщення квартири, що знаходиться за вищевказаною адресою, де проживає потерпіла, та перебував у вищевказаній квартирі до 11 год. 01.04.2024, тобто до моменту виявлення його їх повнолітнім сином ОСОБА_9. Тим самим ОСОБА_4 перебував у місці проживання (перебування) ОСОБА_7 за адресою: АДРЕСА_3, чим порушив вимоги обмежувального припису.

Таким чином, ОСОБА_4 умісно не виконав обмежувальний припис, тобто вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ст. 390-1 КК України.

Допитаний обвинувачений ОСОБА_4 свою вину в пред`явленому обвинуваченні визнав у повному обсязі, щиро розкаюється та надав показання, які за своїм змістом відповідають викладеним вище обставинам вчинення кримінальних правопорушень, зокрема, про те, що 23.11.2023 близько 13 год. 30 хв. шляхом вільного доступу, таємно привласнив банківську картку, видану АТ КБ « ІНФОРМАЦІЯ_3 », власником якої є ОСОБА_6 , з метою подальшого зняття грошових коштів для власних потреб без її відома та розпорядився нею на власний розсуд. Окрім того, 14.03.2024 близько 10:30 перебував разом із колишньою дружиною ОСОБА_7 поблизу приміщення Катедрального храму Успіння Пресвятої Богородиці, що в АДРЕСА_2 , де між ними на ґрунті особистих, раптово виниклих неприязних відносин розпочався словесний конфлікт, в ході якого він умисно наніс ОСОБА_7 один удар кулаком руки в обличчя, спричинивши легкі тілесні ушкодження. Окрім того, умисно не виконував обмежувальний припис, знаючи про те, що рішенням Стрийського міськрайонного суду Львівської області від 20.02.2024 відносно нього видано обмежувальний припис та йому протягом шести місяців заборонено перебувати в місці проживання (перебування) ОСОБА_7 за адресою: АДРЕСА_3 ; наближатися на 50 метрів до місця проживання (перебування), роботи, інших місць частого відвідування ОСОБА_7 ; вести листування, телефонні переговори, переписки з ОСОБА_7 або контактувати з нею через інші засоби зв'язку особисто і через третіх осіб. Так, не виконуючи обмежувальний припис, він 01.03.2024 близько 09:00 зайшов у приміщення магазину, де працює ОСОБА_7 , котра в той час перебувала на робочому місці, та намагався вилити на неї каву. 08.03.2024 близько 12:30 він знову зайшов у приміщення магазину, де працює ОСОБА_7 , вчинив із нею конфлікт, у ході якого взяв з прилавку стакан з водою та вилив на неї, 10.03.2024 близько 16:20 в приміщенні цього ж магазину, де працює ОСОБА_7 , намагався вирвати в неї з рук мобільний телефон, а 01.04.2024 близько 08:40 зайшов у приміщення квартири по АДРЕСА_3 , де проживає ОСОБА_7 , і перебував там до появи їх сина ОСОБА_9 . Щиро розкаюється у вчиненому. Просить його суворо не карати. Матеріальну шкоду, завдану потерпілій ОСОБА_6 , відшкодував у повному обсязі.

Потерпіла ОСОБА_6 в судові засідання не прибула, подала клопотання про розгляд кримінального провадження за її

відсутності, претензій до обвинуваченого не має, так як шкода їй відшкодована в повному обсязі.

Потерпіла ОСОБА_7 в судове засідання не прибула, подала клопотання про розгляд кримінального провадження за її відсутності, просить призначити обвинуваченому суворе покарання.

Прокурор ОСОБА_10 в судовому засіданні заявила клопотання, в якому просила не досліджувати докази щодо тих обставин, які не оспорюються, оскільки обвинувачений винуватість у вчинених кримінальних правопорушеннях визнав повністю.

Отримавши показання ОСОБА_4, що відповідають фактичним обставинам кримінального провадження, враховуючи те, що обвинувачений та інші учасники судового провадження не оспорюють фактичні обставини справи і судом встановлено, що вони правильно розуміють зміст цих обставин, відсутні будь-які сумніви у добровільності та істинності їх позиції, суд, роз'яснивши обвинуваченому ОСОБА_4 та іншим учасникам судового провадження, що вони будуть позбавлені права оскаржити ці обставини в апеляційному порядку, провів судове слідство у справі щодо всіх фактичних обставин із застосуванням правил ч. 3 ст. 349 КПК України, оскільки учасники судового провадження не заперечували проти цього, визнавши недоцільним дослідження в цій частині інших доказів по справі.

Суд вважає доведеною винуватість обвинуваченого ОСОБА_4 у привласненні офіційного документа, вчиненому з корисливих мотивів; в умисному причиненні легкого тілесного ушкодження в умисному невиконанні обмежувального припису, тому кваліфікація дій обвинуваченого за ч. 1 ст. 125, ч. 1 ст. 357, ст. 390-1 КК України є вірною.

При призначенні покарання обвинуваченому по даній справі суд суворо дотримується принципів законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, маючи на увазі, що метою покарання засудженого є його виправлення, виховання та соціальна реабілітація, запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень, а з врахуванням того, що позбавлення волі є одним із найсуворіших покарань, тому таке покарання слід призначати до реального відбування тільки тоді, коли у суду є достатнє переконання, що звільнення особи від відбування такого, не сприятиме виправленню засудженого.

Відповідно до загальних засад призначення покарання, визначених у ст. 65 КК України, суд призначає покарання у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинений злочин за винятком випадків, передбачених частиною другою статті 53 цього Кодексу; відповідно до положень Загальної частини цього Кодексу; враховуючи ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

В той же час згідно зі ст.50КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засудженого, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженим, так і іншими особами. Для досягнення законодавчо визначеної мети покарання суди мають керуватися принципами призначення покарання, до яких належить, у тому числі принцип індивідуалізації та принцип справедливості покарання. Це означає не тільки те, що передбачений законом склад злочину та рамки покарання повинні відповідати один одному, а й те, що покарання має перебувати у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного.

Така позиція відповідає практиці Європейського суду з прав людини, яка відповідно до ст.17Закону України«Про виконаннярішень тазастосування практикиЄвропейського судуз правлюдини» при розгляді справ застосовується як джерело, зокрема, у справі «Скоппола проти Італії» від 17 вересня 2009 року (заява № 10249/03), де зазначено, що складовим елементом принципу верховенства права є очікування від суду застосування до кожного злочинця такого покарання, яке законодавець вважає пропорційним.

Згідно з п. 1 Постанови Пленуму ВСУ «Про практику призначення судами кримінального покарання» № 7 від 24.10.2015, призначаючи покарання, у кожному конкретному випадку суди мають дотримуватися вимог кримінального закону й зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання. Таке покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення засудженого та попередження нових злочинів, а згідно з п. 3, визначаючи

ступінь тяжкості вчиненого злочину, суди повинні виходити із особливостей конкретного злочину і його обставин.

Дотримуючись принципів законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, зважаючи на те, що головною метою покарання є виховання та соціальна реабілітація винного, та призначаючи покарання обвинуваченому ОСОБА_4, суд враховує характер та тяжкість вчинених ним кримінальних правопорушень, фактичні обставини справи, тяжкість заподіяних кримінальними правопорушеннями наслідків, спосіб вчинення кримінальних правопорушень та їх мотиви, поведінку обвинуваченого, який усвідомив протиправність своїх дій, щиро розкався, суспільну небезпеку вчинених ним кримінальних правопорушень, особу обвинуваченого, який відповідно до ст. 89 КК України раніше не судимий, неодружений, не працює, посередньо характеризується за місцем проживання, на обліку в лікаря-нарколога та лікаря-психіатра не перебуває, є учасником бойових дій, інвалідом II групи, відповідно до висновку судово-психіатричного експерта № 623 від 30.05.2024 застосування примусових заходів медичного характеру не потребує; обставини, що пом'якшують покарання, якими, на думку суду, є щире каяття, активне сприяння розкриттю кримінальних правопорушень, добровільне відшкодування завданого збитку; обставин, які обтяжують покарання, судом не встановлено.

Під час судового розгляду детально проаналізовано поведінку обвинуваченого після вчинення кримінальних правопорушень, його щире каяття, наслідки суспільно небезпечних діянь, відсутність будь-яких намірів уникнути кримінальної відповідальності та, беручи до уваги всі вказані обставини кримінального провадження в їх сукупності, суд дійшов переконання, що виправлення та перевиховання обвинуваченого можливе без ізоляції його від суспільства, а тому необхідним і достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень буде покарання у виді пробаційного нагляду з покладенням на нього обов'язків, передбачених ст. 59-1 КК України.

Цивільний позов не заявлено.

Долю речових доказів суд вирішує відповідно до вимог ст. 100 КПК України.

Керуючись ст. 368-371, 374, ч. 15 ст. 615 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

ОСОБА_4 визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст.125, ч.1 ст.357, ст.390-1 КК України, і призначити йому покарання:

за ч.1 ст.125 КК України у виді штрафу в розмірі тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 510 (п'ятсот десять) грн;

за ч. 1 ст. 357 КК України у виді штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 850 (вісімсот п'ятдесят) грн;

за ст. 390-1 КК України у виді пробаційного нагляду строком 2 (два) роки.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим призначити ОСОБА_4 остаточне покарання у виді пробаційного нагляду строком 2 (два) роки.

Згідно з ч. 2, 3 ст. 59-1 КК України покласти на ОСОБА_4 наступні обов'язки:

- 1) періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- 2) повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну свого місця проживання, роботи або навчання;
- 3) не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації;
- 4) виконувати заходи, передбачені пробаційною програмою.

Відповідно до ст.91-1 КК України направити ОСОБА_4 для проходження програми для кривдників на строк один місяць.

Речові докази: CD-R диски залишити при матеріалах кримінального провадження.

Вирок може бути оскаржений до Львівського апеляційного суду через Стрийський міськрайонний суд Львівської області

шляхом подачі апеляції протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок, якщо інше не передбачено цим Кодексом, набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому та прокурору.

Суддя ОСОБА_1

Суд [Стрийський міськрайонний суд Львівської області](#)

Дата ухвалення рішення	14.11.2024
Оприлюднено	18.11.2024
Номер документу	123028009
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти власності Крадіжка

Судовий реєстр по справі — [456/1499/24](#)

[Ухвала від 14.11.2024](#)

Кримінальне
Стрийський міськрайонний суд Львівської області
Гула Л. В.

[Вирок від 14.11.2024](#)

Кримінальне
Стрийський міськрайонний суд Львівської області
Гула Л. В.

[Ухвала від 14.11.2024](#)

Кримінальне
Стрийський міськрайонний суд Львівської області
Гула Л. В.

[Пс 18.](#)

Кр
Ст
мі
су,
об
Гу.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

